

HI-116 1 Konflikt og fred - historiske og etiske perspektiver

**Kandidat-ID: 7834**

Oppgaver	Oppgavetype	Vurdering	Status
1 HI-116 skriftlig eksamen 19.mai 2015	Skriveoppgave	Manuell poengsum	Levert

#### HI-116 1 Konflikt og fred - historiske og etiske perspektiver

Emnekode	HI-116	PDF opprettet	20.10.2015 13:23
Vurderingsform	HI-116	Opprettet av	Sara Isabelle Moen
Starttidspunkt:	19.05.2015 10:00	Antall sider	5
Sluttidspunkt:	19.05.2015 12:00	Oppgaver inkludert	Ja
Sensurfrist	201506220000	Skriv ut automatisk rettede	Ja

# Seksjon 1

# HI-116 skriftlig eksamen 19.mai 2015

HI 116 - 2-timers eksamen

Du skal svare på **én** av følgende to oppgaver:

1. USAs motiver for å gå til krig i Vietnam
2. Hovedlinjer i Sør-Afrikas historie fra ca. 1650 - 1800

Ingen hjelpemidler er tillatt.

*Skriv ditt svar her...*

BESVARELSE

19.05.15

HI-116

Kand. nr: 7834

## Oppgave 1

### USAs motiver for å gå til krig i Vietnam

Etter andre verdenskrigs slutt i 1945 hadde forholdet mellom USA og Sovjetunionen blitt mye kjøligere. Krigen i Europa hadde gjort at stormakter som Storbritannia, Frankrike og Tyskland lå ruiner og ikke hadde like mye makt i verdensbildet som de tidligere hadde hatt. Mens det før krigen hadde vært flere stormakter var det nå utviklet seg to supermakter, USA og Sovjetunionen. Amerikanerne så med frykt på hvordan kommunismen spredde seg fra Sovjetunionen og til de omkringliggende landene. Sovjetiske myndigheter blandet seg også direkte inn flere østeuropeiske lands politiske strukturer, og sendte egne folk til disse aktuelle landene, både for å styre landet og for å kunne slå ned på opposisjon.

I mange tiår hadde Frankrike hatt herredømme over Indokina, bestående av dagens Vietnam, Laos og Kambodsja. Under andre verdenskrig mistet franskmenne området til Japan, selv om japanerne lot den

franske administrasjonen bli igjen i Hanoi. Ved krigens slutt, etter Japans kapitulasjon, oppstod et maktvakuum hvor verken japanerne eller franskmennene visste hva som kom til å skje. Dette benyttet vietnamesiske nasjonalister seg av, og den kommunistiske lederen Ho Chi Mihn proklamerte 2. september 1945 at Den demokratiske republikken Vietnam for selvstendig. Dette godtok naturlig nok ikke franskmennene og dermed utviklet konflikten seg til den indokinesiske krig (den første Vietnamkrigen). Frankrike søkte støtte i USA, og fikk det i form av våpenhjelp og annet utstyr. USA var nemlig redde for at Vietnam skulle bli en kommunistisk stat. Frankrikes ydmykelse ved krigens slutt i 1954 sørget for at kommunistene kom til makten.

Genovakonferansen i 1954 delte Vietnam i to, et land i sør og et i nord. Det nordlige ble styrt av kommunistene, mens i sør var det en fransk administrasjon som styrte. USAs president fra 1953-1960, Dwight Eisenhower, fremsatte dominoteorien, og mente at hvis først et land falt til kommunismen, ville også andre land i samme område lide samme skjebne. Denne teorien inngår i containmentpolitikken som amerikanske myndigheter fulgte i tiårene etter andre verdenskrig. Denne politikken gikk ut på å at USA skulle sørge for at kommunismen ikke skulle få spre seg til andre land. Noen år tidligere hadde president Harry S. Truman oppretter Trumandoktrinen, som sa at hvis et land ble truet av kommunister eller kommunistisk opprør, ville USA blande seg inn og hjelpe landet i kampen mot kommunistene. Selv om doktrinen i første omgang gjaldt europeiske land ble den innlemmet i containmentpolitikken.

Ho Chi Mihn og de andre kommunistene i Vietnam var ikke fornøyd med opprettelsen av de to statene. De begynte å gå til kamper mot Sør-Vietnam. Amerikanerne så seg nødt til å intervensere mot kommunistene. Den store frykten var at kommunismen skulle innføres i hele Vietnam for deretter å spre seg til resten av Sørøst-Asia. Hvis ikke USA kunne beskytte et enkelt land i Øst-Asia, med dårlig teknologi og infrastruktur, mot kommunismen, hvordan ville da resten av verden se på deres rolle som en beskytter mot kommunistiske opprør? Dette gjorde sitt til at amerikanerne valgte å gå inn å støtte Sør-Vietnam i deres kamp mot kommunistene i nord.

Nord-Vietnam grenser til et annet kommunistisk land, Kina. USA var også redde for at kineserne skulle gå inn Vietnam for å innføre kommunistisk styresett. Kineserne var bedre utstyrt enn vietnameserne i nord, og et slikt kinesisk innfall kunne sørge for at hele regionen til slutt ville falle i hendene på kommunistene. USA hadde riktignok ikke noe bekymre seg for, Kina støttet ikke Nord-Vietnam militært, selv om kineserne, og også Sovjetunionen (som likevel tilførte militært materiell til nord-vietnameserne) gav dem politisk støtte. At disse to store kommunistiske statene ikke gikk inn i krig hjalp amerikanerne til å fatte beslutningen om å gå til krig.

President John F. Kennedy gikk til fullskalakrig i 1963, og hans etterfølger Lyndon B. Johnson førte krigen og politikken videre. De amerikanske myndighetene hadde et reelt håp om at krigen skulle bli kortvarig, og plasserte flere hundre tusen soldater og militære rådgivere i Vietnam. Troen på amerikansk militær

overlegenhet var en medvirkende faktor til at de gikk så kraftig ut for å utrydde kommunismen i Sørøst-Asia. Amerikanerne hadde aldri tapt en krig, og det kunne således heller ikke skje her. Vietnameserne gav mer motstand enn forventet, delvis grunnet utsyrshjelp fra Sovjetunionen, men trolig mest på grunn av den enorme nasjonalismen de nord-vietnamesiske kommunistene hadde.

De amerikanske myndighetene, både før og under selve krigen, så på konflikten som en ideologisk kamp. Det var derimot i realiteten nærmest en borgerkrig. Det var en nasjonalistisk konflikt hvor vietnameserne, spesielt i nord, utkjempet kampene i tro og håp om at Vietnam skulle bli et selvstendig land uten innblanding fra vestlige makter. De hadde i mange tiår vært okkupert av andre stormakter, og tanken på løsrivelse fra år med okkupasjon gjorde sitt til at nord-vietnameserne kjempet som de gjorde. Amerikanske myndigheter så med andre ord på krigen med feil øyne. Det var ikke en ideologisk konflikt, snarere en nasjonalistisk kamp for frigjøring og selvstendighet.

USA valgte først og fremst å gå til krig i Vietnam for å forhindre at kommunismen spredde seg til andre land i Øst-Asia. Kina var allerede under kommunistisk styre, og frykten var at hvis Vietnam falt i hendene på kommunistene ville andre land i området naturlig følge etter. Containmentpolitikken som amerikanerne førte innebar sørge for at kommunismen ikke skulle spre seg, og hvis dette nødvendiggjorde intervensjon var USA rede til det, både militært, politisk og økonomisk. Dette, samt amerikanernes allerede tilstedeværelse i regionen som følge av støtten til franskmenn i den indokinesiske krig, gjorde at amerikanske myndigheter valgt å gå til krig i Vietnam.